

James Bovard: Stíhání Hashima Taçiho odhaluje Clintonova válečná zvěrstva

- CZ24 News | 13. července 2020

KOSOVO: Kosovský prezident Hashim Taçi byl obviněn z deseti válečných zločinů a zločinů proti lidskosti mezinárodním tribunálem, který sídlí v nizozemském Haagu. Taçi a devět dalších mužů bylo obviněno z “válečných zločinů včetně vražd, nuceného mizení osob, perzekuce a mučení”. Taçi a ostatní obvinění byli obviněni z toho, že jsou trestně odpovědní za nejméně 100 vražd a obvinění zahrnuje “stovky známých obětí kosovských Albánců, Srbů, Romů a dalších etnik včetně politických oponentů”.

Clintonův oblíbený bojovník za svobodu byl obviněn z masových vražd, mučení, únosů a dalších zločinů proti lidskosti. Clintonova vláda v roce 1999 zahájila 78denní bombardovací kampaň, která zabila téměř jeden a půl tisíce civilistů v Srbsku a Kosovu. Americká média to hrdě prezentovala jako křížovou výpravu proti etnickým čistkám. Tato válka, stejně jako většina krycích manévřů zahraniční politiky USA, byla podvodem od samého počátku.

Kosovský prezident Hashim Taçi byl obviněn z deseti válečných zločinů a zločinů proti lidskosti mezinárodním tribunálem, který sídlí v nizozemském Haagu. Taçi a devět dalších mužů bylo obviněno z “válečných zločinů včetně vražd, nuceného mizení osob, perzekuce a mučení”. Taçi a spol. jsou trestně stíháni za nejméně 100 vražd a obvinění mezinárodního soudu zahrnuje “stovky známých obětí kosovských Albánců, Srbů, Romů a dalších etnik včetně politických oponentů”.

Americká média k celé věci přistoupila se směsí směšné manipulace a nekompetence. New York Times na obvinění Taçiho reagovaly tweetem, v němž oznámily, že “srbský lídr byl obviněn z válečných zločinů”.

Naleštěná kariéra Taçiho ukazuje, že boj proti terorismu je jen falešnou vlajkou pro tvůrce washingtonské politiky. Taçi, předtím než se stal kosovským prezidentem, byl šéfem Kosovské osvobozené armády (Ushtria Çlirimtare e Kosovës - UÇK), jejímž cílem bylo vyhnat Srby z Kosova. Clintonova vláda v roce 1999 uznala UÇK jako “bojovníky za svobodu” navzdory jejich strašlivé minulosti a poskytla jim masivní pomoc. Přitom rok předtím americké ministerstvo zahraničí odsoudilo “teroristické akce takzvané Kosovské osvobozené armády”. UÇK se intenzivně zapojila do obchodu s drogami a měla úzké vazby na Usámu bin Ládina.

Ozbrojování UÇK a bombardování Srbska přitom pomohlo Clintonovi, aby se pasoval do role křížáka bojujícího proti nespravedlnosti a současně odvracel pozornost veřejnosti od procesu požadujícího jeho impeachment. Clintonovi radilo mnoho nestydatých členů Kongresu dychtivých posvětit zabíjení pod ochranou Spojených států. Kalifornský demokratický senátor Joe Lieberman pronášel patetické projevy o tom, že Spojené státy a UÇK “vyznávají stejné hodnoty a principy”. A zatímco Clintonova vláda veřejně přirovnávala srbského lídra Slobodana Miloševiče k Hitlerovi, měl každý “slušný člověk” jásat nad bombardováním. (*Alexander Cockburn byl jedním z mála žurnalistů, kteří v té době odsoudili tuto nespravedlivou válku, jeho komentář z roku 1999 v Los Angeles Times nastavil zlatý standard odporu proti Clintonovým žvástům o Srbsku.*)

Jak Srbové, tak etničtí Albánci se v hořkém sporu o Kosovo dopouštěli krutostí. Clintonova vláda však v zájmu posvěcení svého bombardování mávla kouzelnou hůlkou a nechala zvěrstva UÇK zmizet. Britský profesor Philip Hammond k tomu poznamenal, že 78denní bombardování “nebylo pouze čistě vojenskou operací - NATO také zničilo tzv. ‘cíle dvojího určení’, jako jsou továrny,

městské mosty a dokonce i hlavní budovu státní televize v centru Bělehradu ve snaze terorizovat zemi, aby se vzdala.” NATO opakovaně shazovalo kazetové bomby na tržiště, nemocnice a další civilní oblasti. Kazetové bomby jsou protipěchotní zbraně sloužící k rozptýlení nepřátelských vojenských formací. NATO shodilo na Srbsko a Kosovo více než 1 300 kazetových kontejnerů, z nichž každý obsahoval 208 oddělených bomb, jež se na zem snášely na padácích. Experti na bomby odhadli, že v terénu bylo rozptýleno více než 10 tisíc nevybuchlých bomb, které ještě dlouho po vyhlášení příměří zabíjely a mrzачily děti.

Washington Post v posledních dnech bombardovací kampaně informoval, že někteří prezidentovi poradci a přátelé popisují Kosovo v Churchillově duchu jako Clintonovu “nejlepší hodinu”. Podle jednoho z Clintonových přátel *“to, čemu Clinton věří, byly jednoznačně morální motivy pro intervenci NATO, a představovalo to šanci utišit výčitky skryté v jeho vlastním svědomí...”* Tento přítel také řekl, že *“Clinton často lamentoval nad tím, že generace před ním byly schopné sloužit ve válce s čistě ušlechtilými úmysly, že on se cítí “téměř podváděn” a že když na to přišel, neměl už šanci být součástí morální věci.”* Podle Clintonových standardů bylo masakrování Srbů spíše blíž k “vládní otročině” než k “morální věci”.

Clinton krátce po ukončení bombardovací kampaně roku 1999 objasnil to, co jeho poradci označovali za “Clintonovu doktrínu”: Ať už uvnitř či za hranicemi země, pokud má světové společenství takovou moc, měli bychom zastavit genocidu a etnické čistky. Ve skutečnosti však Clintonovou doktrínou bylo, že presidenti mají právo zahájit bombardování cizích zemí, jež může být založeno na jakékoli nestydaté lži, kterou přežvákají americká média. Poučením z bombardování Srbska ve skutečnosti je, že američtí politici potřebují pouze veřejně odrecitovat slovo “genocida”, aby dostali povolení zabíjet.

Poté, co skončilo bombardování, Clinton ujistil srbský lid, že Spojené státy a NATO souhlasily s tím, že budou “udržovatelé míru” pouze *“s vědomím, že budou chránit Srby stejně jako etnické Albánce a že odejdou poté, co se rozhostí mír”*. Američané a NATO v následujících měsících a letech však pouze přihlíželi, když UÇK prováděla etnické čistky, masakrovala srbské civilisty, vyhazovala do vzduchu srbské kostely a utlačovala všechny nemuslimy. Téměř čtvrt milionu Srbů, Cikánů, Židů a dalších minorit uprchlo z Kosova poté, co Bill Clinton slíbil, že je ochrání. Do roku 2003 uprchlo z Kosova téměř 70 procent Srbů, kteří tam do té doby žili, a Kosovo se stalo z 95 procent etnicky albánské.

Thači však zůstal užitečný pro tvůrce politiky USA. Ačkoli byl po převzetí moci v Kosovu všeobecně odsuzován za útlak a korupci, viceprezident Joe Biden ho v roce 2010 označil za “kosovského George Washingtona”. O několik měsíců později Rada Evropy obvinila Thačiho a UÇK z obchodu s lidskými orgány. Deník Guardian poznamenal, že tato zpráva tvrdila, že nejbližší okruh spolupracovníků Thačiho *“po válce převezl zajatce přes hranice do Albánie, kde bylo údajně několik Srbů zavražděno, byly jim odebrány ledviny, a ty byly poté prodány na černém trhu”*. Zpráva uvedla, že když byli “transplantační chirurgové” připraveni k operaci, byli srbští zajatci individuálně vyvedeni z “bezpečného domu”, zavraždění střelcem z UÇK a jejich těla pak byla rychle dopravena na chirurgickou kliniku.

Thači byl navzdory obviněním z obchodu s lidskými orgány hvězdou výroční konference Global Initiative při Clintonově nadaci v letech 2011, 2012 a 2013, kde pózoval pro fotografie s Billem Clintonem. Možná to byla odměna za lobbistický kontrakt na 50 tisíc dolarů, který Thačiho režim sepsal se společností Podesta Group, jedním z jejichž manažerů byl John Podesta, budoucí manažer prezidentské kampaně Hillary Clintonové, o čemž informoval Daily Caller.

Clinton zůstává hrdinou v Kosovu, kde mu v hlavním městě Prištině vztyčili sochu. Guardian poznamenal, že socha ukazuje Clintona *“s levou rukou vztyčenou, typickým gestem vůdce zdravícího davu. Jeho pravá ruka drží dokumenty s vyrytým datem, kdy NATO zahájilo bombardování Srbska, 24. března 1999.”* Mnohem přiléhavějším znázorněním by bylo ztvárnit Clintona stojícího na

hromadě těl žen, dětí a ostatních zabitých při americkém bombardování.

Bill Clinton a jeho fanaticky probombardovací ministryně zahraničí Madeleine Albrightová tehdy navštívili Prištinu, kde s nimi zacházeli jako s rockovými hvězdami, když pózovali pro fotografie s Thačim. Clinton prohlásil: *“Miluji tuto zemi a bude vždy jednou z největších poct mého života, že jsme se spolu s vámi postavili proti etnickým čistkám (srbskými jednotkami) a za svobodu.”* Thači ocenil Clintona a Albrightovou medailí *“za svobodu a mír celé oblasti, které nám přinesl .”* Albrightová se sama pasovala do role vizionářky varující před fašismem v Trumpově éře. Jediné ocenění, které si však Albrightová opravdu zaslouží, je *“Řeznice Bělehradu”*.

Clintonova válka proti Srbsku byla Pandořinou skříňkou, kvůli níž svět stále trpí. Poté, co politici a většina médií líčila válku proti Srbsku jako morální vítězství, bylo pro Bushovu vládu mnohem snazší ospravedlnit válku proti Iráku, pro Obamovu vládu bombardovat Libyi a pro Trumpovu vládu opakovaně bombardovat Sýrii. Všechny tyto intervence šířily chaos, který je trvalým prokletím pro ty, kteří by z toho měli mít prospěch.

Clintonovo bombardování Srbska v roce 1999 byl stejný podvod, jako když G. W. Bush podvodem přiměl americký národ zaútočit na Irák. Skutečnost, že Clinton a další vrcholní představitelé Spojených států oslavovali Hashima Thačiho i poté, co na něj přibývala podezření z masových vražd, mučení a nelegálního obchodu s lidskými orgány, je dalším připomenutím prodejnosti americké politické elity. Budou Američané příště zase tak naivní, až washingtonští tvůrci politiky a jejich spojenci v médiích vymyslí další lživé záminky, aby přeměnili v peklo nějakou další nešťastnou cizí zemi?

James Bovard je autorem knih *Attention Deficit Democracy, The Bush Betrayal, Terrorism and Tyranny a dalších knih.*

Překlad: Stan